

Дѣла. Не е съвсѣмъ тѣй. Не казвамъ че мъжа трѣбва да заприлича на онѣзи уличници, които висятъ по тротоаритѣ съ опнати мустаки, да гонятъ женитѣ, но мъжътъ трѣбва да бѣде мъжъ. Какво е това отъ Павла! Заровилъ се въ едни книги, запушилъ се въ едни нови мисли за нѣ-какви нови поселения и забравя, че има жена, която не може тѣй; която иска да живѣй тѣй, както нейнитѣ дргарки. Азъ не мога да остана на село. А той си даде оставката и се отрича отъ всѣкакви свѣтски блага. (Неспокойна). Това не е право! Той знаеше каква съмъ азъ. И до като не промѣнеше мене, не биваше да се рѣшава на това, което стори. Сега той става цѣлъ пустинникъ, ала азъ немога да възприема —

Д-ръ Тиховъ. (Вмисленъ). Тука ти си права, че той не бива да ти налага онова, което ти не възприемашъ. Но има друга една страна: вий сте вече мъжъ и жена. Връзката е много яка по между ви: не може ли съ взаимни отстъпки?

Дѣла. Ако той отстъпва?

Д-ръ Тиховъ. Но той е човѣкъ на такива идеи, за които нѣма срѣдина. За него е: или всичко, или нищо.

Дѣла. Тогава ще отидемъ далечъ.

Д-ръ Тиховъ (Строго). Прѣцѣнила ли си здраво онова, което замисляшъ.

Дѣла. Но азъ немога живѣ тѣй, както той иска; той неможе по никой начинъ да отстъпи, тогава какво?

Д-ръ Тиховъ. И когато той тѣй много обича! Страхъ ме е, че ще стане страшна катастрофа.

Дѣла (Рѣшително). Да става!